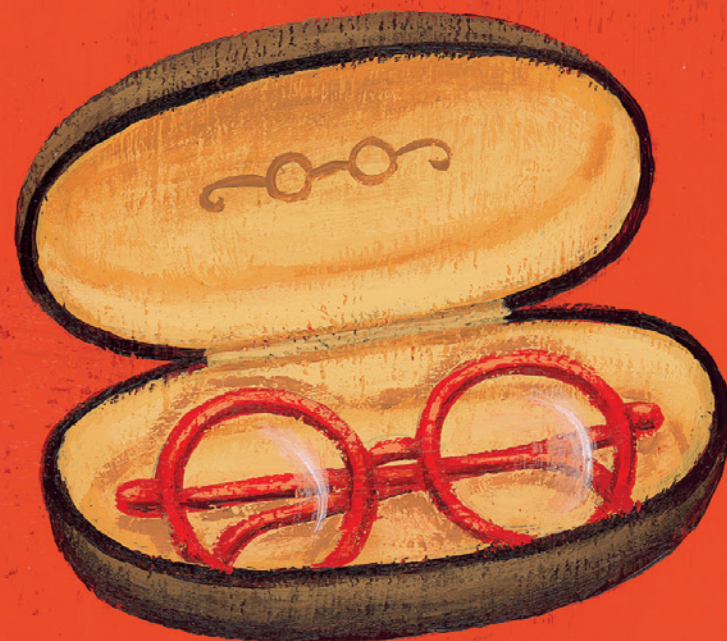

Tijdens een bezoek aan de opticien krijgt een jongetje te horen dat hij een bril moet gaan dragen. Wat een schok! De be kroonde illustraties van André Letria beelden de twijfels en gedachten uit van de jongen, die daarna fantaseert over de eindeloze mogelijkheden van een bril.

Een Vier Windstreken Prentenboek

ISBN 978 90 5116 297 4

9 789051 162974

Letria - Maia de Almeida

IK WIL EEN TOVERBRIL

De Vier Windstreken

IK WIL EEN TOVERBRIL

André Letria en Carla Maia de Almeida

De Vier Windstreken

Voor Guto
C.M.A.

Voor Joana
A.L.

Gerealiseerd met steun van het
Directoraat-Generaal van Boeken
en Bibliotheken in Portugal

Directoraat-Generaal van Boeken
en Bibliotheken in Portugal

Ministerie van Cultuur

Bezoek ons op internet: www.vierwindstreken.com. Hier kunt u zich aanmelden voor onze nieuwsbrief en alle boeken en aanverwante artikelen vinden die leverbaar zijn.

Nederlandse tekst van Textcase
Oorspronkelijke titel: *Não quero usar óculos*
© 2013 De Vier Windstreken, Rijswijk, voor de Nederlandse uitgave
© 2011 Uitgeverij Peirópolis Ltda., São Paulo, Brazilië
© 2011 Illustraties: André Letria
© 2011 Tekst: Carla Maia de Almeida
Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in België
NUR 273, 274 / ISBN 978 90 5116 297 4

Niets uit deze uitgave mag worden veeleelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

IK WIL EEN TOVERBRIL

Tekst van Carla Maia de Almeida
met illustraties van André Letria

De Vier Windstreken

Gisteren kreeg ik te horen dat ik
een bril moet gaan dragen.

Mama vertelde het me. Normaal
geloof ik haar wel, maar dit keer
deed ik dat niet. Ik wil helemaal
geen bril!

Mama nam me mee naar een meneer met een moeilijke naam:

O-P-T-I-C-I-E-N

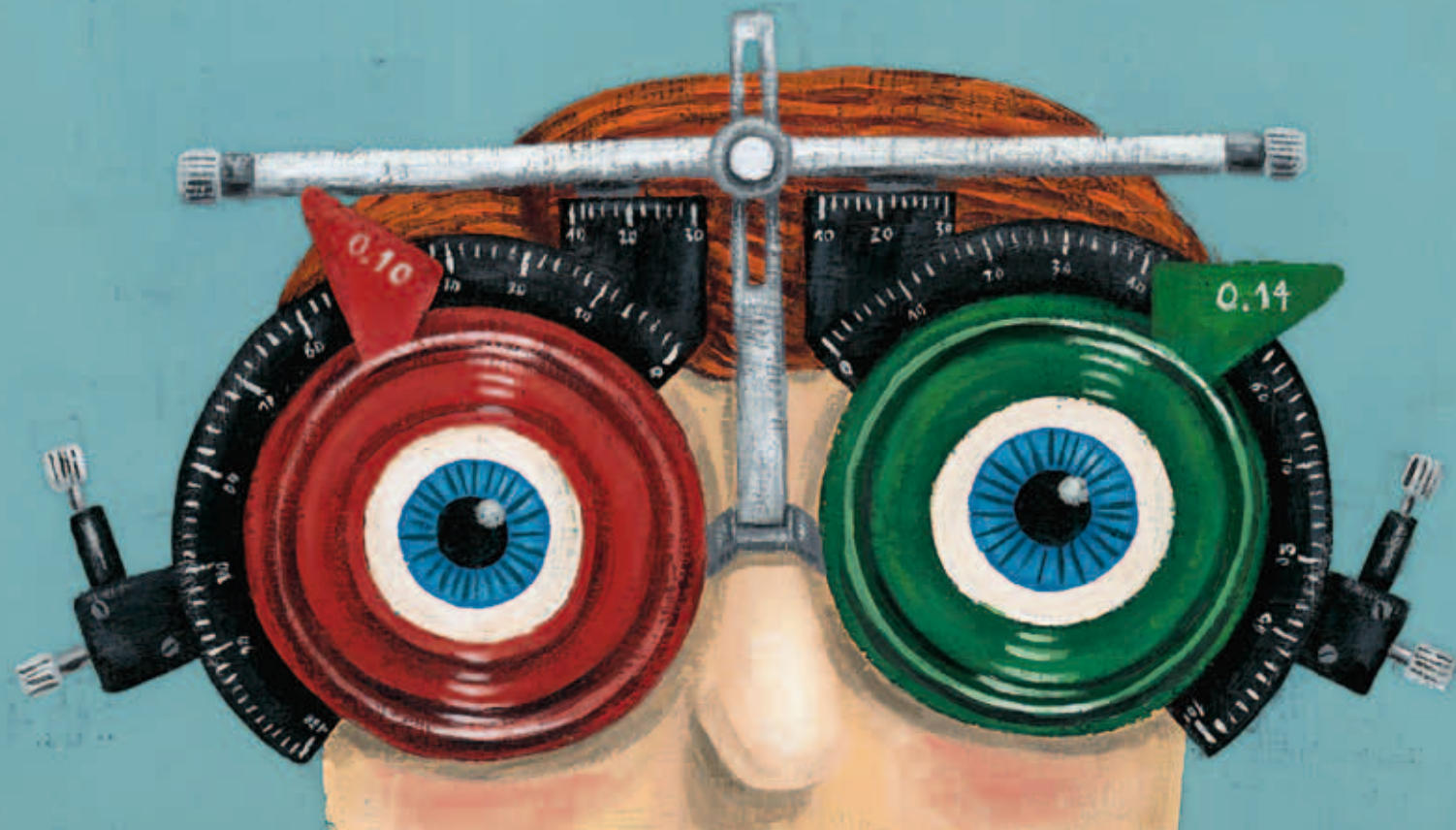
Ik moest van hem op een stoel gaan zitten die - net als een lift - omhoog en omlaag kon. Hij zette een heel vreemde, zware bril op mijn neus en toen vond ik het meteen al niet leuk meer. Ik voelde me net een reuzemug! Daarna moest ik de letters op het bord opzeggen. Natuurlijk noemde ik ze allemaal zó. Allemaal, behalve de allerkleinste...

Hoe kon ik nu de letters opzeggen als ik ze niet kon zien? Dat vond ik niet eerlijk.

“Je zult echt een bril moeten gaan dragen,” zei de meneer na afloop.

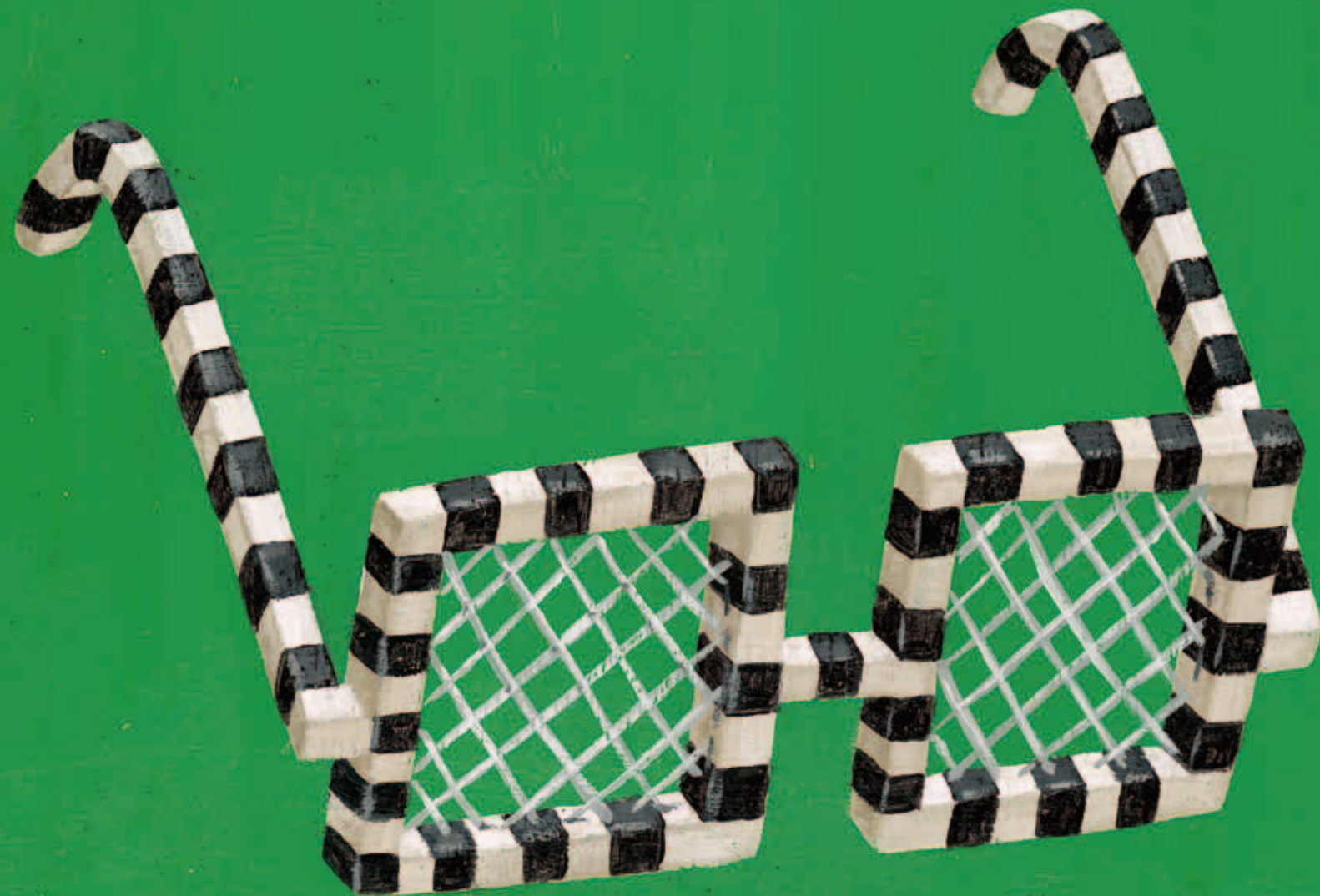
Daar schrok ik van. Ik wil niet op een mug lijken!

“Maak je geen zorgen,” zei hij lachend toen hij mijn gezicht zag. “Het is niet dezelfde bril als die je hier op had.”

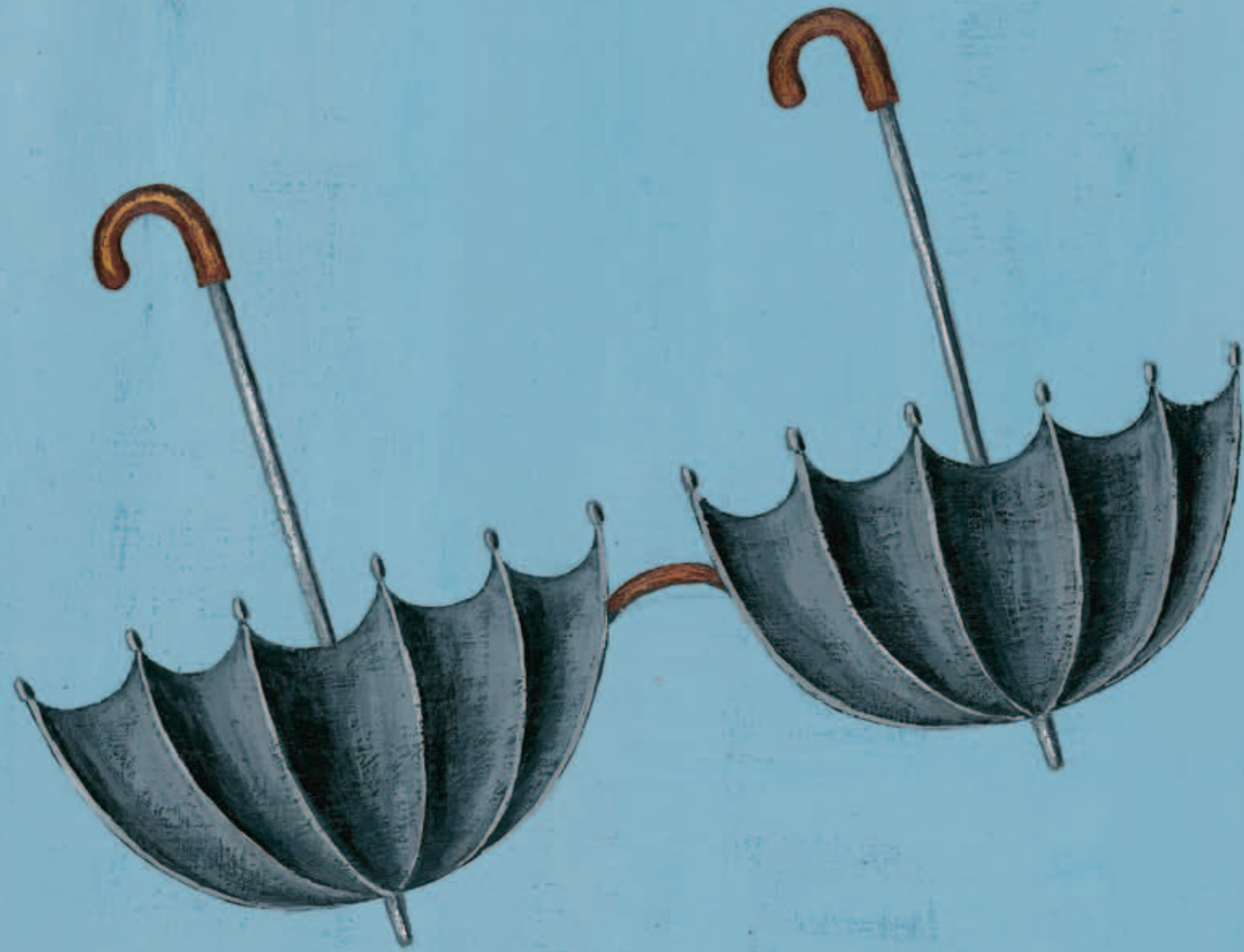
Nu wacht ik op mijn nieuwe bril en ondertussen stel ik me voor hoe ik eruit zal zien met die bril.
Ik wil een speciale toverbril, anders dan die van iedereen...

Een bril om mee te kunnen voetballen met mijn vrienden, zodat ik alle ballen zie aankomen en ik op een dag de beste keeper zal zijn.

Maar voordat ik de beste keeper ben, wil ik een stoere piraat zijn.
Misschien ben ik wel de eerste piraat met een bril!

Het is leuk om een bril te hebben waarmee ik droog in de regen kan lopen.

En een bril waarmee ik in het donker kan zien waar de monsters zich hebben verstopt.

